

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2005. gada 10. novembrī*

Lieta C-29/04,

par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko 2004. gada 28. janvārī cēla

Eiropas Kopienu Komisija, ko pārstāv K. Vidners [*K. Wiedner*], pārstāvis, kas norādīja adresi Luksemburgā,

prasītāja,

pret

Austrijas Republiku, ko pārstāv M. Frūmans [*M. Fruhmann*], pārstāvis,

atbildētāja.

* Tiesvedības valoda — vācu.

TIESA (pirmā palāta),

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs P. Janns [*P. Jann*], tiesneši K. Šimans [*K. Schiemann*] (referents), H. N. Kunja Rodrigess [*J. N. Cunha Rodrigues*], K. Lēnartss [*K. Lenaerts*] un M. Ilešičs [*M. Ilešič*],

ģenerālvokāts L. A. Hēlhuds [*L. A. Geelhoed*],
sekretārs R. Grass [*R. Grass*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus tiesas sēdē 2005. gada 21. aprīlī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Prasības pieteikumā Eiropas Kopienu Komisija lūdz Tiesu atzīt, ka, noslēdzot līgumu par Mēdlingas [*Mödling*] pilsētas atkritumu apglabāšanu, neievērojot procedūras un līguma izsludināšanas noteikumus, ko paredz Padomes 1992. gada 18. jūnija Direktīvas 92/50/EEK par procedūru koordinēšanu valsts pakalpojumu līgumu [pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību] piešķiršanai (OV L 209, 1. lpp.) 8. pants, 11. panta 1. punkts un 15. panta 2. punkts, Austrijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva.

Atbilstošās tiesību normas

2 Direktīvas 92/50/EEK 1. pants paredz:

“a) “valsts pakalpojumu [publiskā iepirkuma] līgumi” ir līgumi, kas peļņas nolūkos rakstiski noslēgti starp pakalpojumu sniedzēju un līgumslēdzēju iestādi [..]

[..];

b) “līgumslēdzējas iestādes” ir valsts, reģionālas vai vietējas iestādes, publisko tiesību subjekti vai apvienības, ko izveidojusi viena vai vairākas šādas iestādes vai publisko tiesību subjekti.

[..]

c) “pakalpojumu sniedzēji” ir tādas fiziskas vai juridiskas personas, tostarp arī publisko tiesību subjekti, kas piedāvā pakalpojumus. [..]

d) “atklātas procedūras” ir tādas valstu procedūras, kas paredz to, ka visi ieinteresētie pakalpojumu sniedzēji var iesniegt piedāvājumus;

- e) "slēgtas procedūras" ir tādas valstu procedūras, kas paredz to, ka piedāvājumus var iesniegt tikai tie pakalpojumu sniedzēji, ko uzaicinājušas līgumslēdzējas iestādes;
- f) "sarunu procedūras" ir tādas valstu procedūras, kas paredz to, ka līgumslēdzējas iestādes apspriežas ar pašu izraudzītiem pakalpojumu sniedzējiem un ar vienu vai vairākiem no viņiem vienojas par līguma noteikumiem;

[..]."

3 Šīs direktīvas 8. pants nosaka:

"Līgumus, kuru priekšmets ir I A pielikumā uzskaitītie pakalpojumi, piešķir saskaņā ar III līdz VI sadaļas noteikumiem."

4 Direktīvas 11. panta 1. punkts paredz:

"Piešķirot [tiesības slēgt] valsts pakalpojumu [publiskā iepirkuma] līgumus, līgumslēdzējas iestādes piemēro procedūras, kas noteiktas 1. panta d), e) un f) apakšpunktā un pielāgotas šai direktīvai."

5 Saskaņā ar Direktīvas 92/50/EEK 15. panta 2. punktu:

“Līgumslēdzējas iestādes, kas vēlas piešķirt [tiesības slēgt] valsts pakalpojumu [publiskā iepirkuma] līgumus ar atklātu, slēgtu vai sarunu procedūru gadījumos, kas minēti 11. pantā, šo nodomu dara zināmu paziņojumā.”

Fakti un pirmstiesas procedūra

- 6 1999. gada 21. maijā pašvaldības padomes sēdes laikā Mēdlingas pilsēta nolēma izveidot juridiski neatkarīgu organizāciju, lai pildītu Lejasaustrijas pavalsts likumā par atkritumu apsaimniekošanu (*Niederösterreichisches Abfallwirtschaftsgesetz 1992, LGBl. 8240*) noteiktos pienākumus, proti — pakalpojumu sniegšanu atkritumu ekoloģiskās apsaimniekošanas jomā, un veiktu ar to saistīto komercdarbību, tostarp atkritumu apglabāšanas jomā.
- 7 Līdz ar to 1999. gada 16. jūnijā tika sagatavots dibināšanas lēmums par komercsabiedrības *Stadtgemeinde Mödling AbfallwirtschaftsgmbH* (turpmāk tekstā — “komercsabiedrība *Abfall*”) izveidošanu, kuras pamatkapitāls pilnībā piederēja Mēdlingas pilsētai. 1999. gada 25. jūnijā Mēdlingas padome nolēma uzlikt komercsabiedrībai *Abfall* ekskluzīvus pienākumus apsaimniekot atkritumus pašvaldības teritorijā.
- 8 1999. gada 15. septembrī, noslēdzot līgumu uz nenoteiktu laiku, kas stājās spēkā ar atpakaļejošu datumu 1999. gada 1. jūlijā, Mēdlingas pilsēta piešķīra komercsabiedrībai *Abfall* ekskluzīvas tiesības savākt un pārstrādāt pilsētas atkritumus. Šis līgums

paredzēja samaksu, ko Mēdlingas pilsēta apņēmās maksāt komercsabiedrībai *Abfall*, proti — noteiktu samaksu par atkritumu tvertni vai konteineru.

- 9 1999. gada 1. oktobra sēdes laikā Mēdlingas pašvaldības padome nolēma nodot 49 % komercsabiedrības *Abfall* daļu komercsabiedrībai *Saubermacher Dienstleistungs-Aktiengesellschaft* (turpmāk tekstā — “komercsabiedrība *Saubermacher*”). Saskaņā ar šīs sēdes protokolu pēc 1999. gada 25. jūnija lēmuma tika organizētas vairākas tikšanās ar pārstāvjiem no komercsabiedrībām, kas bija ieinteresētas kļūt par partneriem komercsabiedrības *Abfall* darbības jomā, to skaitā arī ar komercsabiedrību *Saubermacher*.
- 10 1999. gada 6. oktobrī komercsabiedrības *Abfall* dibināšanas lēmums tika grozīts, lai ļautu kopsapulcē pieņemt lielāko daļu lēmumu ar vienkāršu balsu vairākumu un noteiktu kvorumu 51 % no pamatkapitāla apmērā. Tika arī nolemts, ka šīs komercsabiedrības pārstāvību iekšējos un ārējos jautājumos nodrošinās divi valdes locekļi, katru no kuriem ieceļ viens partneris un kuriem kopīgi tiks piešķirtas paraksta tiesības.
- 11 Iepriekš minēto daļu nodošana tika veikta 1999. gada 13. oktobrī. Tomēr komercsabiedrība *Abfall* reālo darbību sāka tikai 1. decembrī, t.i., datumā, kad komercsabiedrībai *Saubermacher* jau piederēja šīs komercsabiedrības daļas.
- 12 No 1999. gada 1. decembra līdz 2000. gada 31. martam komercsabiedrība *Abfall* darbojās tikai Mēdlingas pilsētas labā. Vēlāk, pēc centrāles izveidošanas tā sniedza pakalpojumus arī trešajām personām, galvenokārt citām rajona pašvaldībām.

- 13 Pēc brīdinājuma Austrijas Republikai un lūguma iesniegt paskaidrojumus Komisija 2003. gada 2. aprīlī izdeva argumentētu atzinumu, kurā tā norādīja uz Direktīvas 92/50 pārkāpumu, jo Mēdlingas pilsēta nebija uzaicinājusi iesniegt piedāvājumus, piešķirot tiesības slēgt attiecīgo atkritumu apglabāšanas līgumu, kaut arī šis līgums bija jāuzskata par pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumu šīs direktīvas nozīmē.
- 14 Atbildot uz minēto argumentēto atzinumu, Austrijas Republika norādīja, ka minētā līguma noslēgšana ar komercsabiedrību *Abfall* neietilpst direktīvu par publiskajiem iepirkumiem piemērošanas jomā, jo šajā gadījumā runa ir par iekšēju darbību starp Mēdlingas pilsētas pašvaldību un komercsabiedrību *Abfall*.
- 15 Tā kā šī atbilde Komisiju neapmierināja, tā nolēma celt šo prasību.

Par prasību

Lietas dalībnieku argumenti

- 16 Komisija apgalvo — tā kā Direktīvas 92/50 piemērošanas nosacījumi ir iestājušies, šīs direktīvas 11. panta 1. punktā noteiktie procedūras noteikumi un 15. panta 2. punktā noteiktie līguma izsludināšanas noteikumi ir piemērojami pilnībā.
- 17 Pēc Komisijas domām, pretēji Austrijas valdības norādītajam pirmstiesas procedūras ietvaros neviens apstāklis neaplicina iekšēju attiecību pastāvēšanu starp Mēdlingas

pašvaldību un komercsabiedrību *Abfall*. Šajā sakarā Komisija atsauca uz 1999. gada 18. novembra spriedumu lietā *Teckal* (C-107/98, *Recueil*, I-8121. lpp., 50. punkts), kurā Tiesa nosprieda, ka konkurentu pieaicināšana nav obligāta, ja valsts iestāde, kas ir līgumslēdzēja iestāde, kontrolē atsevišķu vienību līdzīgā veidā, kā tā kontrolē savus dienestus, un ja šī vienība realizē lielāko daļu savas darbības ar valsts iestādi vai iestādēm, kas to pārvalda.

- 18 Komisija apgalvo — kaut arī minētais spriedums tika pieņemts attiecībā uz Padomes 1993. gada 14. jūnija Direktīvas 93/36/EEK, ar ko koordinē piegāžu valsts [publiskā iepirkuma] līgumu piešķiršanas procedūras, 1. panta a) apakšpunktu (OV L 199, 1. lpp.), tomēr Tiesas nostāja ir piemērojama visām Kopienas direktīvām publisko iepirkumu jomā. Komisija piemin iepriekš minēto spriedumu lietā *Teckal*, lai pamatotu savus argumentus, ka tikai tad, kad līgumslēdzējai iestādei ir neierobežota kontrole pār pretendentu, netiek piemērotas direktīvas par publiskajiem iepirkumiem. Līdzko privātam uzņēmumam pieder komercsabiedrības — uzvarējušā pretendenta — daļas, tad, pēc Komisijas domām, ir jāprezūmē, ka līgumslēdzēja iestāde nevar šo komercsabiedrību “kontrolēt līdzīgā veidā, kā tā kontrolē savus dienestus” minētā sprieduma izpratnē. Tādējādi privāta uzņēmuma dalība mazākumdalībnieka veidā ir pietiekama, lai izslēgtu iekšējas darbības pastāvēšanu.
- 19 Turklāt Komisija norāda, ka šajā gadījumā komercsabiedrības *Saubermacher* mazākumdalības rezultātā tai tiek piešķirtas veto tiesības un pilnvaras iecelt vienu no diviem identiski tiesīgiem valdes locekļiem, tādējādi izslēdzot Mēdlingas pilsētas kontroli pār komercsabiedrību *Abfall* līdzīgā veidā, kā tā kontrolē savus dienestus.
- 20 Aizstāvoties Austrijas valdība apstrīd, pirmkārt, Komisijas prasības pieņemamību.

- 21 Tā norāda, ka komercsabiedrības *Abfall* izveidošana, līguma par atkritumu apglabāšanu noslēgšana, kā arī daļu nodošana ir trīs dažādas darbības, kas nav jāaplūko sakarā ar Direktīvas 92/50 noteikumiem, bet gan tieši attiecībā uz EK līguma normām. Šīs direktīvas neievērošana ir iespējama tikai tad, ja minētās darbības būtu iecerētas, lai apietu Direktīvas 92/50 piemērošanu, vai ja minēto daļu nodošanas rezultātā rastos darbība, kas atbilstu publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas normām.
- 22 Tomēr procedūras sakarā ar valsts pienākumu neizpildi laikā Komisija neesot izteikusi nevienu apsvērumu par šādām hipotēzēm. Ne pirmstiesas procedūras laikā, ne prasības pieteikumā tā neesot norādījusi prāvas priekšmetu, kā arī neesot pierādījusi, ka attiecīgais līgums ir noslēgts, pārkāpjot Direktīvu 92/50, ne arī norādījusi iemeslus, kāpēc tā uzskata, ka iekšējas darbības pastāvēšanai ir būtiska nozīme šajā lietā.
- 23 Otrkārt, pēc būtības Austrijas valdība norāda, ka Komisija ir ignorējusi faktu, ka, noslēdzot līgumu ar komercsabiedrību *Abfall* par atkritumu apglabāšanu, tās daļas 100 % apmērā piederēja Mēdlingas pilsētai. Tāpēc, pastāvot iekšējai darbībai, paziņojums par iepirkumu nebija nepieciešams.
- 24 Turklāt minētā valdība uzskata, ka “kontrolē līdzīgā veidā, kā tiek kontrolēti savi dienesti” iepriekš minētā sprieduma lietā *Teckal* izpratnē, nozīmē nevis identisku, bet pielīdzināmu kontroli. Mēdlingas pilsēta pat pēc komercsabiedrības *Abfall* 49 % daļu nodošanas ir saglabājusi šādu kontroli.

Tiesas vērtējums

— Par pieņemamību

- 25 Ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvošo judikatūru pirmstiesas procedūras mērķis, no vienas puses, ir attiecīgajā gadījumā ļaut dalībvalstij veikt saskaņošanas pasākumus, kas izriet no Kopienu tiesībām, un, no otras puses, ļaut lietderīgi pielietot tās aizstāvībai izvirzītos pamatus pret Komisijas izvirzītajām pretenzijām (skat. it īpaši 2001. gada 10. maija spriedumu lietā C-152/98 Komisija/Nīderlande, *Recueil*, I-3463. lpp., 23. punkts, un 2002. gada 15. janvāra spriedumu lietā C-439/99 Komisija/Itālija, *Recueil*, I-305. lpp., 10. punkts).
- 26 Vispirms no tā izriet, ka atbilstoši EKL 226. pantam celtās prasības priekšmets ir ierobežots ar pirmstiesas procedūru, ko paredz šis noteikums. Tādējādi argumentētais atzinums un prasība ir jābalsta uz tiem pašiem iebildumiem. Ja kāds iebildums nav minēts argumentētajā atzinumā, tad tas lietas iztiesāšanas Tiesā laikā nav pieņemams (skat. it īpaši iepriekš minēto spriedumu Komisija/Itālija, 11. punkts).
- 27 Otrkārt, argumentētajā atzinumā ir jāietver detalizēts un loģisks to iemeslu izklāsts, kas radījis Komisijai pārlicību, ka ieinteresētā valsts ir pārkāpusi vienu no pienākumiem, ko tai uzliek Līgums (skat. it īpaši 1997. gada 4. decembra spriedumu lietā C-207/96 Komisija/Itālija, *Recueil*, I-6869. lpp., 18. punkts, un iepriekš minēto spriedumu lietā Komisija/Itālija, 12. punkts).
- 28 Šajā lietā Komisija argumentētā atzinuma 16. punktā un brīdinājuma vēstules 13. punktā norāda, ka notikumu hronoloģiskā secība no Mēdlingas pilsētas

pašvaldības padomes lēmuma piešķirt komercsabiedrībai *Abfall* ekskluzīvas tiesības apsaimniekot šīs pašvaldības atkritumus līdz minētās komercsabiedrības 49 % daļu nodošanai komercsabiedrībai *Saubermacher* pierāda, ka laika posms, kad Mēdlingas pilsētai piederēja 100 % komercsabiedrības *Abfall* daļu, faktiski bija tikai starpposms, lai šajā komercsabiedrībā līdzdalību iegūtu privāts uzņēmums. Līdz ar to Komisija pirmstiesas procedūras laikā skaidri norādīja, ka tā atspēko Mēdlingas pilsētas apgalvojumu par trīs dažādām darbībām.

29 Tādējādi Komisija detalizēti un loģiski izklāstīja iemeslus, kuru dēļ, uzskatot, ka Direktīvas 92/50 normas ir piemērojamas, līguma noslēgšana, komercsabiedrībai *Abfall* piešķirot ekskluzīvas tiesības apsaimniekot Mēdlingas pilsētas atkritumus, nav uzskatāma par iekšēju darbību un par to bija jāizsludina publisks uzaicinājums iesniegt piedāvājumu.

30 Pastāvot šādiem apstākļiem, ir jākonstatē, ka prasības priekšmets bija skaidri noteikts un Austrijas valdības minētais iebildums par nepieņemamību ir jānoraida.

— Par lietas būtību

31 Šajā prasībā Komisija pēc būtības norāda, ka Austrijas iestādes ir atļāvušas pašvaldībai piešķirt pakalpojumu publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesības komercsabiedrībai, kas ir juridiski neatkarīga no šīs pašvaldības un kas 49 % apmērā pieder privātam uzņēmumam, neievērojot Direktīvā 92/50 noteikto līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru.

- 32 Sākumā ir jākonstatē, ka šīs direktīvas piemērošanas nosacījumi šajā lietā ir iestājušies. Mēdlingas pilsēta kā pašvaldība ir uzskatāma par līgumslēdzēju iestādi Direktīvas 92/50 1. panta b) apakšpunkta izpratnē, kas ir noslēgusi līgumu, kurā ir paredzēta samaksa, ar komercsabiedrību *Abfall*, kura ir “pakalpojumu sniedzēja” šīs direktīvas 1. panta c) apakšpunkta izpratnē. Atkritumu savākšanas un apstrādes pakalpojumi ir uzskatāmi par pakalpojumiem šīs direktīvas 8. panta un I A pielikuma izpratnē. Turklāt atbilstoši Komisijas minētajam, ko neapstrīdēja Austrijas valdība, šajā lietā ir pārkāpta Direktīvas 92/50 7. panta 1. punktā minētā robežvērtība, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 13. oktobra Direktīvu 97/52/EK (OV L 328, 1. lpp.).
- 33 Līdz ar to minēto pakalpojumu līguma slēgšanas tiesību piešķiršana atbilstoši Direktīvas 92/50 8. pantam varēja notikt, tikai ievērojot III līdz VI sadaļas noteikumus, it īpaši — tās 11. pantu un 15. panta 2. punktu. Saskaņā ar pēdējo normu līgumslēdzējai iestādei vajadzēja publicēt paziņojumu par paredzamo līgumu.
- 34 Tomēr saskaņā ar Tiesas judikatūru konkurentu pieaicināšana nav obligāta pat tādā gadījumā, kad otrs līgumslēdzējs ir juridiski neatkarīga vienība no līgumslēdzējas iestādes, ja valsts iestāde, kas ir līgumslēdzēja iestāde, kontrolē atsevišķo vienību līdzīgā veidā, kā tā kontrolē savus dienestus, un šī vienība realizē lielāko daļu savas darbības ar valsts iestādi vai iestādēm, kas to pārvalda (iepriekš minētais spriedums lietā *Teckal*, 50. punkts, un 2005. gada 11. janvāra spriedums lietā *C-26/03 Stadt Halle* un *RPL Lochau* Krājums, I-1. lpp., 49. punkts).
- 35 Austrijas valdība apgalvo, ka tā tas ir šajā lietā un tādēļ nav jāpiemēro pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras, ko paredz Direktīva 92/50.

36 Pirmkārt, minētā valdība norāda, ka līguma par atkritumu apglabāšanu noslēgšanas ar komercsabiedrību *Abfall*, kas notika tad, kad šīs komercsabiedrības daļa pilnībā piederēja Mēdlingas pilsētai, mērķis nebija attiecību nodibināšana starp autonomām juridiskām personām, jo šī pašvaldība varēja kontrolēt komercsabiedrību *Abfall* līdzīgā veidā, kā tā kontrolē savus dienestus. Līdz ar to šis līgums neietilpst Direktīvas 92/50 piemērošanas jomā, un Mēdlingas pilsētai nebija pienākuma publiski aicināt iesniegt piedāvājumus.

37 Šis arguments nav atbalstāms.

38 Nepastāvot vajadzībai izlemt jautājumu, vai līguma piešķiršanas brīdī Mēdlingas pilsētas pašvaldībai piederošais viss komercsabiedrības *Abfall* kapitāls ļauj konstatēt, ka šī pašvaldība kontrolē komercsabiedrību *Abfall* līdzīgā veidā, kā tā kontrolē savus dienestus, ir jānorāda — lai novērtētu, vai Direktīvas 92/50 norīmas ir piemērojamas, nav jāņem vērā attiecīgā publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas datums. Kaut arī tiesiskās drošības dēļ kopumā ir jāpārbauda iespējamais līgumslēdzēja iestādes pienākums aicināt iesniegt piedāvājumus, ievērojot publiskā iepirkumu līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas datumā pastāvošos apstākļus, šīs lietas īpašie apstākļi prasa, lai tiktu ņemti vērā turpmākie notikumi.

39 Ir jāatgādina, ka komercsabiedrības *Abfall* 49 % daļu nodošana notika neilgu laiku pēc ekskluzīvu tiesību savākt un pārstrādāt Mēdlingas pilsētas atkritumus piešķiršanas šai komercsabiedrībai uz nenoteiktu laiku. Turklāt komercsabiedrība *Abfall* sāka darbību tikai pēc tam, kad komercsabiedrība *Saubermacher* pārņēma daļu no tās kapitāla.

- 40 Līdz ar to ir konstatēts, ka mākslīgas shēmas rezultātā, kurā ietilpst vairāki atšķirīgi posmi, proti — komercsabiedrības *Abfall* izveidošana, līguma noslēgšana ar to par atkritumu apglabāšanu un šīs komercsabiedrības 49 % daļu nodošana komercsabiedrībai *Saubermacher*; — pakalpojumu publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesības tika piešķirtas uzņēmumam ar jauktu kapitālu, kura 49 % daļu pieder privātam uzņēmumam.
- 41 Līdz ar to šī līguma slēgšanas tiesību piešķiršana ir jāizpēta, ņemot vērā visas šīs fāzes, kā arī to mērķus, nevis tikai to hronoloģisko secību, kā to piedāvā Austrijas valdība.
- 42 Izpētīt attiecīgā publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu, ievērojot tikai tā piešķiršanas datumu un neņemot vērā ļoti īsā laikā notikušo komercsabiedrības *Abfall* 49 % daļu nodošanu komercsabiedrībai *Saubermacher*, kā to piedāvā Austrijas valdība, nozīmētu apdraudēt Direktīvas 92/50 lietderīgo iedarbību. Tās mērķa, proti — pakalpojumu sniegšanas brīvības un neizkropļotas konkurences radīšanas visās dalībvalstīs — sasniegšana tiktu apdraudēta, ja līgumslēdzējas iestādes varētu veikt kombinācijas, lai noslēptu pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu uzņēmumiem ar jauktu kapitālu.
- 43 Otrkārt, Austrijas valdība apgalvo, ka pat pēc komercsabiedrības *Abfall* 49 % daļu nodošanas komercsabiedrībai *Saubermacher* Mēdlingas pilsēta ir saglabājusi identisku kontroli tam, kā tā kontrolē savus dienestus. Šis apstāklis iepriekš minētā sprieduma lietā *Teckal* izpratnē to atbrīvo no pienākuma publiski aicināt iesniegt piedāvājumus, jo līguma par atkritumu apglabāšanu noslēgšana ir iekšēja darbība.

- 44 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka šajā lietā pastāvošais līgums, kas attiecas uz pakalpojumiem, kuri ietilpst Direktīvas 92/50 materiāltiesiskajā piemērošanas jomā, tika noslēgts peļņas nolūkā starp līgumslēdzēju iestādi un privāto tiesību komercsabiedrību, kas ir juridiski neatkarīga no minētās iestādes un kuras lielākā daļa kapitāla pieder šai līgumslēdzējai iestādei.
- 45 Iepriekš minētajā spriedumā lietā *Stadt Halle* un *RPL Lochau* Tiesa jau izskatīja jautājumu, vai šādos apstākļos līgumslēdzējai iestādei ir pienākums piemērot līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras, kuras paredz Direktīva 92/50, tikai tādēļ vien, ka privātam uzņēmumam pat kā mazākumdalībniekam pieder otras līgumslēdzējas puses kapitāla daļas.
- 46 Tā nosprieda, ka tad, ja privātam uzņēmumam pat kā mazākumdalībniekam pieder kapitāla daļas komercsabiedrībā, kas pieder arī līgumslēdzējai iestādei, tas jebkāda gadījumā izslēdz, ka šī līgumslēdzēja iestāde varētu kontrolēt minēto komercsabiedrību līdzīgā veidā, kā tā kontrolē savus dienestus (iepriekš minētais spriedums lietā *Stadt Halle* un *RPL Lochau*, 49. punkts).
- 47 Attiecības starp valsts iestādi, kas ir līgumslēdzēja iestāde, un tās dienestiem reglamentē apsvērumi un vajadzības, kas saistīti ar nepieciešamību sasniegt vispārējas nozīmes mērķus. Turpretim jebkāda privāta kapitāla piesaiste uzņēmumam notiek privātu interešu vārdā un tai ir pavisam atšķirīgi mērķi (iepriekš minētais spriedums lietā *Stadt Halle* un *RPL Lochau*, 50. punkts).
- 48 Publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršana uzņēmumam ar jauktu kapitālu, neradot konkurenci, apdraudētu Direktīvā 92/50 minēto mērķi nodrošināt brīvu un neizkropļotu konkurenci, kā arī principu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi

pret visām ieinteresētajām pusēm, jo šāda procedūra sniegtu privātajam uzņēmumam, kas piedalās iepriekš minētajā uzņēmumā ar savu kapitālu, priekšrocības attiecībā pret tā konkurentiem (iepriekš minētais spriedums lietā *Stadt Halle* un *RPL Lochau*, 51. punkts).

49 Tiesa nosprieda, ka gadījumos, kad līgumslēdzēja iestāde ir nodomājusi, paredzot samaksu, noslēgt līgumu par pakalpojumiem, uz kuriem attiecas Direktīvas 92/50 materiāltiesiskā piemērošanas joma, ar komercsabiedrību, kura no tās nav juridiski atkarīga un kurā līgumslēdzējai iestādei kopā ar vienu vai vairākiem privātiem uzņēmumiem pieder kapitāla daļas, ir vienmēr jāpieņem šajā direktīvā paredzētās publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras (iepriekš minētais spriedums lietā *Stadt Halle* un *RPL Lochau*, 52. punkts).

50 Tādējādi, ņemot vērā iepriekš minēto, ir jākonstatē, ka, noslēdzot līgumu par Mēdlingas pilsētas atkritumu apglabāšanu, neievērojot procedūras un līguma izsludināšanas noteikumus, ko paredz Direktīvas 92/50 8. pants, 11. panta 1. punkts un 15. panta 2. punkts, Austrijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva.

Par tiesāšanās izdevumiem

51 Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums nav labvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Komisija ir prasījusi piespriest Austrijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā šai dalībvalstij spriedums nav labvēlīgs, jāpiespriež Austrijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospiež:

- 1) **noslēdzot līgumu par atkritumu apglabāšanu, neievērojot procedūras un līguma izsludināšanas noteikumus, ko paredz Padomes 1992. gada 18. jūnija Direktīvas 92/50/EEK par procedūru koordinēšanu valsts pakalpojumu līgumu [pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību] piešķiršanai 8. pants, 11. panta 1. punkts un 15. panta 2. punkts, Austrijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;**

- 2) **Austrijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

[Paraksti]